

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Rigsdagstidenden Sp. 3198—99, og jeg maa yderligere henlede Opmærksomheden paa, at Forholdet jo ikke er dette, at Regeringen og jeg, saaledes som man maaske kunde faa Indtrykket af, naar man læser Partiet Venstres Bemærkninger i Betænkningen, og naar man hører det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Udtalelser, staar alene med denne Opfattelse. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kan faa nogen af de sagkyndige, der til daglig beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, til at tiltræde Tanken om, at det skulde være muligt at lade den handelspolitiske Side af Sagen, om jeg saa maa sige, staa paa egne Ben. Jeg har tidligere fremhævet og skal derfor ikke i Dag gentage, at valutariske og handelspolitiske Hensyn saavel som Hensynet til vor hjemlige Beskæftigelse i Virkeligheden smelter ammen til en uløselig Helhed. Der er dernæst baade her og andetsteds, ogsaa fra dem, der i det daglige varetager Danmarks handelspolitiske Interesser, indgaaende givet Partiet Venstre Oplysning om og Redegørelse for, at en Adskillelse som den, man ønsker, ikke kan gennemføres.

Under disse Omstændigheder forekommer det mig ikke at være ganske rimeligt, at man paa ny uden nærmere Begrundelse og uden nogen Paavisning af, at det af Regeringen anførte paa et eneste Punkt er urigtigt eller angribeligt, fremsætter Ændringsforslag paa dette i sig selv uholdbare Grundlag. Naar Forholdene ligger saaledes, vil det ikke kunne undre, at jeg maa erklære mig uenig i Partiet Venstres Ændringsforslag, hvis Grundsyn jeg finder urigtigt.

I Betænkningen har Partiet Venstres Repræsentanter fremsat de tidligere og ogsaa i Dag af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremsatte udokumenterede Paastande om, at Valutaordningen skulde have ført til en Dyrtid herhjemme. Naar man ser disse Betragtninger, skulde man næsten tro, at Partiet Venstre og dets Repræsentanter levede i lykkelig Uvidenhed om, hvorledes Verdensmarkedets Priser forholder sig. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde i Dag, at Kronen falder i Pris, naar Varepriserne stiger. Jeg synes, det havde været rigtigere, om det ærede Medlem havde sagt, at det er en naturlig automatisk Følge af en Kronedevaluering, at Priserne stiger. Hvis ikke i sin Tid, da Kronen blev devalueret, dette skete samtidig med det store Prisfald paa Verdensmarkedet, var Prisfaldet dengang sket paa et Tidspunkt, da Venstre krævede denne

Ordning gennemført og var fuldkommen enig i Nødvendigheden af at afpasse vor Valutas Købeevne efter Pundets.

I øvrigt vil jeg gerne med Hensyn til Spørgsmaalet om Prisstigninger og med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad der staar i Embedsmændenes Betænkning:

„Til Trods for den Fordyrelse af forskellige Varer, der naturligvis har maattet blive Følgen af, at der ved Hjælp af Valutaordningen har fundet en Overflytning af Indkøb Sted til Lande, over for hvilke det var nødvendigt paa denne Maade at sikre Afsætningen af vore Eksportvarer, og at forskellige Varer af valutariske Grunde kun har kunnet tilføres det danske Marked i et saa begrænset Omfang, at dette har medført indenlandske Prisforhøjelser, giver de foreliggende Pristal ikke Udtryk for, at Valutaordningen indtil 1936 har medført en Forhøjelse af det almindelige Prisniveau her i Landet i Forhold til Udviklingen af Prisniveauet i England og Sverige.“

I øvrigt vil jeg henvise de ærede Repræsentanter for Partiet Venstre til de tørre statistiske Oplysninger, som maatte være mere end tilstrækkelige, hvis de ikke vil tro paa mine Udtalelser, bl. a. ved Lovforslagets første Behandling. De vil ved en saadan Fordybelse i Statistikken kunne konstatere, at ganske tilsvarende Prisbevægelser, som gør sig gældende i Danmark, ogsaa gør sig gældende i Udlandet, og at den danske Prisstigning taget som Helhed end ikke modsvarer Faldet i den danske Krone. Det gælder ogsaa Aaret 1937, saaledes som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil kunne se af den af Statistisk Departement udsendte Oversigt.

Medens det saaledes efter de officielle statistiske Oplysninger er urigtigt at paastaa, at den danske Valutaordning har ført til et urimeligt almindeligt Prisniveau, er det derimod, som jeg flere Gange tidligere har anført, uomtvisteligt, at vi i adskillige Tilfælde havde kunnet købe billigere, hvis vi havde staaet frit og kunnet lægge Indkøbet i det Land, hvor Prisen til en hvilken som helst Tid er billigst. Men Grunden til, at vi ikke har staaet frit, er netop Hensynet til det danske Landbrug, og derfor forekommer det mig ogsaa helt ved Siden af, naar Partiet Venstres Repræsentanter i Udvalgets Betænkning skriver, at det handelspolitiske Hensyn under den hidtidige Administration af Valutaordningen har været underordnet ganske andre Formaal. En saadan Paastand er og bliver uberettiget. Tværtimod, under hele Valutaadministrationen har den han-